

L'itinerari de la Travessada d'enguany tenia un recorregut per llocs de gran atractiu

Santa Pellaia acull la sortida i arribada de la XXV Travessada de les Gavarres

No recordo qui va ser, si la Nuri o en Xevi, el que portà a casa un rústic clixé amb el que vaig marcar les peces de suro, recordatoris de la Travessada de les Gavarres. Era la tardor del 1978. Com a colofó de tota la campanya engegada contra la degradació del massís, acordarem muntar una caminada massiva. I ho fou: se-

tanta i escaig –setanta-dos, em semblava que la cosa tingués continuïtat. Fou després, vista la bona acceptació de la Marxa de Primavera, que decidírem repetir-la. Penso en tot això mentre vaig penjant cintes per marcar el camí de la Travessada d'enguany; un cop senyalat el tram de Santa Pellaia fins les Olive-

res d'en Canet desfaig el camí i emprenc la baixada cap el fondal on hi han les fonts d'en Canet i en Barrabàs. No és que -almenys per aquí- hagi plogut massa; més aviat poc; però el bosc fa goig. Segueixo el curs del Ritort fins que la remor d'un tot terreny m'anuncia: que l'altre equip de marcatge s'apropa. Un cop reunits, cal tornar pel camí que ells han seguit -una cadena barra el pas als vehicles pel lloc on he baixat jo. Així ho fem; passem prop de la foguera que desprèn el fum que he pogut veure abans. Ara, segons les eminenències gris que s'empesquen els reglaments, ja es pot fer foc. Seria interessant preguntar-los si saben com s'ho manegaven abans els treballadors de bosc -llenyataires, peladors de suro, etc. -per preparar-se el menjar.

L'endemà, a trenc d'alba, ens trobem altra volta a Santa Pellaia. Disposem tot el parament. El dia, tot i una mica de calitja cap als fondals, es presenta radiant;

Josefa Eloïsa Lloveras i Garcia

Advocada

C/ Catalunya, 40
17244 Cassà de la Selva

Tel. 972480993
Mòbil 619591389
Fax 972460034
E-mail: joel@ginara.com

Assessorament legal

Administratiu - Civil - Indemnitzacions - Matrimonial - Penal-
Reclamacions de quantitat -Trànsit

dos quarts de vuit i sortida. Enguany; jo em quedo al punt de sortida i arribada.. Des d'allà estant es pot veure gairebé tot el recorregut de la caminada: les oliveres d'en Canet, Cal Xai i Can Sagner, la baixada fins al fons, a. prop de les restes de Can Pau Baulida i la vall del Ritort.

Intento no fer cabal del malaurat bolet que ha crescut al Puig d'Arques; la calitja s'ha esvaït una mica i es pot veure, allà a l'horitzó nord, el massís del Pení amb les dues flamants cúpules de radar que l'Oncle Sam instal·là a principis dels anys seixanta i que l'enginyer popular batejà amb el nom de "Els dallonses d'en Kennedy". Caldria també batejar l'altre.

A poc a poc van arribant els marxaires - cent trenta-dos en total- Cap entrebanc; ni una canviada de cintes, ni un retardat; res de res. La vint-i-cinquena travessada ha anat com un rellotge... de sol.

Mentre preparam el retorn jo recordo tota l'empenta, totes les il·lusions que ens empenyien un quart de segle enrere mentre fèiem la primera travessada. Pel que a mi respecta, tot se n'anà en orris ben aviat - abans d'ahir va fer vint-i-tres anys. Creïem poder. I podíem. Però hom aplicà la vella fórmula «Divide et impera» i així ens va.

La silueta de l'ermita de santa Pellaia va acompanyar els participants a la XXV Travessada de les Gavarres

Contra els altres vam poder; contra les nostres(?) no hem pogut. El radar, la línia elèctrica, els mil i un atemptats contra la natura perpetrats arreu del País... N'hi ha per engegar-ho tot aigua avall.

Però no ho farem. Podem rebutjar les

eines esmussades i inútils: ens en resten d'altres. I una d'elles és que les noves generacions coneguin i estimin la nostra terra. La Travessada de les Gavarres hi posa el seu gra de sorra.

C. M.